

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

Άριθ. Πρωτ. Β 156

Άξιότιμον
Κον Γεώργιον Ζερβόν
Διευθυντήν Έφημερίδος
“Ορθόδοξος Τύπος”
Κάνιγγος 10, Άθήναι 106 77

Φυλή Άττικής
1/14η Ιουνίου 2004
+ Άγ. Ιουστίνου Μ/ρος

**Οι Ένιστάμενοι διευκρινίζουν
Ημερολογιακό και Οίκουμενισμό**

Άξιότιμε κύριε Διευθυντά:

Ευχόμενοι ταπεινά νά Σᾶς ἐνισχύη και καθοδηγή ὁ Κύριός μας στό βαρύτατο ἔργο Σας, ἐλπίζομε ὅτι θά μᾶς ἐπιτρέψετε νά προβοῦμε σέ μερικές σύντομες παρατηρήσεις και διευκρινίσεις ἐπὶ ἑνός δημοσιεύματος τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος Σας, στό ὁποῖο ὑπάρχουν ἀναφορές στό πρόσωπο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ.

α. Στό ὑπ' ἀριθ. **1554/11.6.2004** φύλλο τοῦ “**Ορθόδοξο Τύπο**” και στήν σελίδα 3, δημοσιεύεται μία ἐπιστολή τοῦ **Άρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου**, ἡ ὁποία εἶχε σταλή τήν **23.6.2003** στόν λόγιο **Άγιορείτη Γέροντα Θεόκλητο Διονυσιάτη**, ὁ ὁποῖος ἐν συνεχεία ἐδημοσίευσε αὐτήν στό τελευταῖο βιβλίο του “**Άθωνικά Άνθη**” (τόμος Γ).

β. Ὁ Μακαριώτατος, στήν ἐπιστολή του αὐτήν, γράφει μεταξύ ἄλλων και γιά μία “**συνάντηση**” “**μεταξὺ τῶν ὀρισθέντων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου**” τοῦ νέου ἡμερολογίου “**και τῶν ἐκπροσώπων**” τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας.

γ. Ἐπειδή ὅμως ἡ ἀναφορὰ στήν “**συνάντηση**” αὐτή δὲν εἶναι ἀρκούντως σαφής, εἶναι δὲ ἐπιδεκτική και παρερμηνειῶν, οἱ ὁποῖες δυνατὸν νά ἀυξηθοῦν μὲ τήν “**σημείωση**” τοῦ Γέροντος Θεοκλήτου στό τέλος τῆς ἐπιστολῆς, θεωροῦμε ὅτι εἶναι ἀναγκαῖες οἱ ἀκόλουθες διασαφηνίσεις.

δ. Τήν **11/24.1.2000**, στήν οἰκία τοῦ εὐσεβοῦς κ. Κ.Λ. στήν Ἄθήνα, ἐπραγματοποιήθη μία **φιλική συνάντησις ἀνεπισήμου χαρακτῆρος**, κατὰ τήν ὁποία διεξήχθη δίωρος περίπου συζήτησις (10.30' π.μ. - 12.30' μ.μ.) μεταξύ ἀφ' ἑνός μὲν τῶν Σεβασμιωτάτων κ. Ἀνθίμου και κ. Μελετίου (ἐκπροσώπων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου), ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων κ. Χρυσοστόμου και κ. Ἀμβροσίου και τῆς ἀναξιότητός μου Ἱερομονάχου Κυπριανοῦ (ἐκπροσώπων τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ).

ε. Ἡ συνάντησις αὐτὴ ἦταν καρπὸς τῆς ἀπὸ **14/27.9.1998** ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμ. κ. Κυπριανοῦ πρὸς τὸν Μακαριώτατο, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τριῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. (26-27.8.1998) **ἀντι-οικουμενιστικοῦ χαρακτῆρος.**

στ. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς, ἐκκλησιολογικοῦ περιεχομένου, προετράπετο ὁ Μακαριώτατος “εἰς ἐξέτασιν ἐκ νέου καὶ συνολικῶς πλέον τῆς ἐκκλησιολογικῆς σχέσεως τῆς Ἀγιοτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Οἰκουμενικῆς ἐν γένει Κινήσεως καὶ ἰδίως τὴν θέσιν Αὐτῆς ἐν τῷ “Π.Σ.Ε.””, ἐνεθαρρύνετο δὲ περαιτέρω “εἰς λήψιν παρομοίων πρὸς τὰς ἀνωτέρω καὶ ἔτι γενναιότερων ἀντι-οικουμενιστικῶν ἀποφάσεων”.

ζ. Στὴν φιλικὴν ἐκείνη συνάντησιν καὶ συζήτησιν, κατέστη πλήρως σαφές, κατόπιν εἰδικῆς ἐπερωτήσεως, ὅτι οἱ Σεβασμιώτατοι κ. Ἄνθιμος καὶ κ. Μελέτιος δὲν παρίσταντο ὑπὸ τὴν ιδιότητα τῆς τότε προσφάτως διορισθείσης ἀπὸ τὴν Δ.Ι.Σ. Ἐπιτροπῆς Διαλόγου μὲ τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο (ἄλλωστε, ἀπουσίαζε τὸ τρίτο μέλος, ὁ κ. Βλάσιος Φειδᾶς), ἀλλ’ ὡς ἀπλοῖ ἐκπρόσωποι τοῦ Μακαριώτατου, μὲ σκοπὸν νὰ διαπιστώσουν τίς πραγματικῆς προθέσεις τῆς ἀπὸ **14/27.9.1998** ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ.

η. Κατὰ τὴν ἀνεπίσημη συνάντησιν τῆς **11/24.1.2000**, κατεβλήθη προσπάθεια ἐπίμονος ἐκ μέρους μας καὶ κατωρθώθη νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ ἀπὸ τὸ θέμα τοῦ λεγομένου “παλαιοημερολογισμοῦ” στὸν φλέγον θέμα τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**, τοῦ ὁποίου ὁ ἀντορθόδοξος χαρακτῆρας ἀπασχολεῖ πλέον τὴν Ἐκκλησία σὲ πανορθόδοξο ἐπίπεδο, ἐξ αἰτίας δὲ αὐτοῦ ὑφίστανται ἤδη Ἐνιστάμενες Ἀντι-οικουμενιστικῆς Κοινοτήτες σὲ ὅλες σχεδὸν τίς Τοπικῆς Ἐκκλησίαις.

θ. Ἡ μακρὰ ἐκείνη συζήτησις κατέληξε στὴν πρότασιν, ἡ ὁποία τελικὰ υἱοθετήθηκε ἐκ μέρους μας εὐχαρίστως, νὰ ἐκπονήσουμε μίαν Ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**, ἀποτελοῦντος καθ’ ἡμᾶς ἐκτροπὴν ἐκ τῆς **Παραδοθείσης Πίστεως**, ὅσον ἀφορᾷ τόσον τὴν ἐκκλησιολογία, ὅσο καὶ τὸ ἦθος τῶν διαχριστιανικῶν σχέσεων σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα (λατρείαν, παιδείαν, διακονίαν).

ι. Ἡ Ἐκθεσις αὐτή, ἡ ὁποία ἐκρίθη ὡς ἀναγκαία, στὴν προοπτικὴ μάλιστα νὰ κατανοηθῇ ὅσο τὸ δυνατὸν πληρέστερα ἡ ἐκκλησιολογικὴ αὐτοσυνειδησία τῶν Ὁρθοδόξων, τῶν Ἐνισταμένων κατὰ τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως (ἐντὸς τῆς ὁποίας βεβαίως περιέχεται ὡς ἐπὶ μέρους θέμα καὶ τὸ **Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα**), ἀπεφασίσθη νὰ ἀποτελέσῃ τὴν **βάσιν** μιᾶς περαιτέρω φιλικῆς ἐπικοινωνίας ἢ ἐνὸς ἐπισήμου Διαλόγου, ὄχι βεβαίως μὲ σκοπὸν τὴν ὑπαγωγή καὶ ἔνταξί μας στὴν ἐν καινοτομία Ἐκκλησία τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἀλλὰ τὴν πατερικὴ ἀντιμετώπισιν τοῦ διαιρουμένου τοῦς Ὁρθοδόξους ἀπὸ τὸ **1920 Οἰκουμενισμοῦ.**

ια. Ἡ ὑπόσχεσις γιὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς Ἐκθέσεως ἐκ μέρους μας δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἀκόμη, διότι ἐμεσολάβησε ἡ μεγάλη κρίσις ἐξ αἰτίας τοῦ θέματος τῶν ταυτοτήτων κ.ἄ., ὁ δὲ Σεβασμ. κ. Ἄνθιμος δὲν ἀπάντησε εἰσέτι σὲ δύο σχετικῆς ἐπιστολῆς μας. Ἐν τούτοις, ἡ ὑποχρέωσίς μας αὐτὴ θεωροῦμε, ὅτι ἰσχύει καὶ διατηρεῖται συνεχῶς πρὸ ὀφθαλμῶν μας.

ιβ. Συνοψίζοντες, τονίζομε ὅτι ἡ “**συνάντησις**”, τὴν ὁποία ὑπαινίσσεται τὸ γράμμα τοῦ Μακαριώτατου: Δὲν ἦταν συνάντησις ἐπίσημος. Δὲν εἶχε χαρακτῆρα διμεροῦς Διαλόγου. Δὲν ἐπιδιώχθη ἐκ μέρους μας. Δὲν ἀναφέρθηκε σὲ θέματα ὑπαγωγῆς ἢ ἐντάξεώς μας, ἀλλὰ ἐστιάσθη – μὲ ἰδιαίτερη μάλιστα ἔμφασι – στὸ θέμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Δὲν ἀπεισιωπήθη κατ’ αὐτὴν, ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς ἀπασχολεῖ πανορθόδοξως τὴν Ἐκκλησία. Καὶ δὲν ἐλησμονήθη νὰ ἐξηγηθῇ σαφέστατα, ὅτι ἐξ

αίτιας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἔχομε ἀποτειχισθῆ καὶ δὲν κοινωνοῦμε μὲ τὶς Δικαιοδοσίαις ἐκεῖνες, οἱ ὁποῖες ἀφ' ἐνὸς ἐνστερνίζονται τὴν οἰκουμενιστικὴ Ἐγκύκλιο τοῦ 1920 (καὶ ὅσα ἀπορρέουν ἐξ αὐτῆς), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν ἐνεργὰ μέλη τοῦ “Π.Σ.Ε.”.

ιγ. Οἱ ἐκκλησιολογικὲς θέσεις, οἱ ὁποῖες ὑπεστηρίχθησαν ἐκ μέρους μας στὴν συνάντησι ἐκεῖνη τῆς 11/24.1.2000, ἐδασίζοντο πλήρως στὴν Ποιμαντικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας, μὲ τίτλο: ““Σχίσμα” ἢ “Ἀποτείχισις”; – Τὸ Ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου καὶ ἡ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ” (Ἀθήνα 1998, σελίδες 5-27).

ιδ. Τέλος, ἡ ἀναφορὰ τοῦ Γέροντος Θεοκλήτου Διονυσιάτου στὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανό, ὡς δῆθεν “**δὶς καθαιρεθέντα**”, δὲν εἶναι βεβαίως ὑποτιμητικὴ γιὰ τὸν Ποιμένα μας, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστόν, ὅτι **πρῶτον** : οἱ καθαιρέσεις γιὰ λόγους Πίστεως δὲν εἶναι ὄντως καθαιρέσεις, ἀλλὰ συνιστοῦν **διωγμὸ πίστεως** καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποτελοῦν εὐσημα Ὁρθοδοξίας· **δεύτερον**, ὑπῆρξαν Ἅγιοι Πατέρες, οἱ ὁποῖοι διωκόμενοι γιὰ τὴν Ἀλήθεια τῆς Πίστεως, ἐδέχθησαν καὶ περισσοτέρας τῆς μᾶς τοιούτων καθαιρέσεων, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συνείδησι τῆς Ἐκκλησίας ἐθεωροῦντο ἀνέκαθεν Στυλοὶ Ὁρθοδοξίας.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν φιλοξενία
μετὰ τιμῆς καὶ ἐν Χριστῷ ἀγάπης

+ Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς
Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ
Φυλὴ Ἀττικῆς